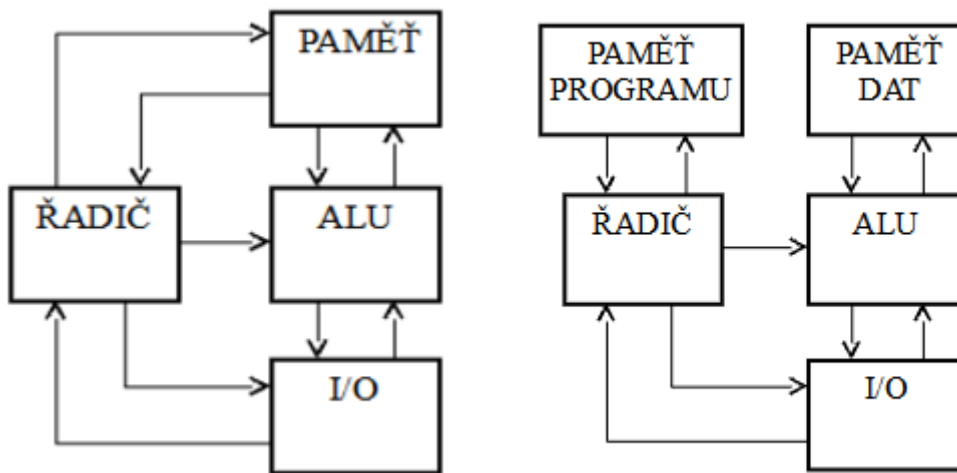

1. Koncepce a architektura číslicových počítačů

Pro koncepce číslicových počítačů se používají historicky dvě.

- Hardwariská koncepce
- Von Neumannova koncepce

Von Neumann Koncepce

Harvard Koncepce

Základní principy počítače Von Neumanova

A)

- ALU (Aritmeticko-logická jednotka)
- Řadič
- vstupní a výstupní jednotky
- paměť

B)

Algoritmus je převeden do programu (posloupnost instrukcí) => Technické prostředky jsou nezávislé na řešené úloze.

C)

Všechny data, instrukce a také adresy jsou vyjádřeny dvojkovými číslicemi.

D)

Data a instrukce se uchovávají ve společné paměti na místech označených adresami. Přístup k datům v paměti trvá stejnou dobu pro různá paměťová místa.

E)

Zpracování dat řízené programem probíhá automaticky.

Druhá základní koncepce je Harvardská

- Ta se liší od von Neumanovy v bodu d: počítač má dvě oddělené paměti - jednu jen pro uložení programu, druhou jen pro data. (Paměťové místo není tedy jednoznačně určeno jen adresou - na stejné adrese jsou dvě, případně i více než dvě, různá paměťová místa.)

Základní pojmy

- **Instrukce se skládá z operačního znaku (= druh činnosti s operandy) a z adresy (= určení operandů).**
- **Operand je číslo, s nímž se vykonává příslušná operace**

Průběh výpočetního cyklu:

1. Načtení instrukce z operační paměti do řadiče. Adresa instrukce je v PC, instrukce se přesune do RI. Zvětšení obsahu PC (přičte se „1“), aby ukazoval na další instrukci.
2. Dekódování instrukce v DI. Zjištění, zda se budou načítat operandy z OP.
3. Natažení operandů z paměti do datových registrů v ALU, adresy jsou součástí instrukce nebo zakódovány, na paměťové místo ukazuje řadič (jeden z jeho registrů).
4. „Výpočet“ v ALU, získání výsledku a informací o něm (příznaky).
5. Uložení výsledku do paměti na místo, které je určené (zakódované) instrukcí, ukazuje na OP řadič.

2. Zobrazení údajů v číslicovém počítači, kódování

Proč používáme v hw ČP dvojkovou soustavu

V běžném životě používáme desítkovou soustavu, ale u hardwaru obecně nejde reprezentovat každé číslo stejně. Používat několik stupnic napětí a udržovat je tak aby byly čitelné a bezchybné by byl nemožný úkol. Místo toho se počítače zaměřují na používání pouze dvou hodnot a nuly a jedničky. Když se nachází vyšší napětí než např. 0.9 voltu jedná se o logickou jedničku. A samozřejmě se také tento systém nejlépe ukládá na magnetické a optické nosiče.

převod celého čísla DES do čísla BIN /pomocí dělení/

Příklad 71 desítkově. $71/2 = 35$ jelikož je se zbytkem tak 1 $35/2 = 17$ jelikož je se zbytkem tak 1 $17/2 = 8$ jelikož je se zbytkem tak 1 $8/2 = 4$ jelikož je beze zbytku tak 0

$4/2 = 2$ jelikož je beze zbytku tak 0
 $2/2 = 1$ jelikož je beze zbytku tak 0
 $1/2 = 0$ jelikož je se zbytkem tak 1
 a vezme to odspoda
 71 desítkově je 01000111 dvojkově

převod necelého - reálného čísla BIN do čísla DES /pomocí mnohočlenu/

číslo kupříkladu 00010110 dvojkově převedu pomocí

nula krát dva na nultou + jedna krát dva na prvou + jedna krát dva na druhou + nula krát dva na třetí + jedna krát dva na čtvrtou + nula krát dva na pátou nula krát dva na šestou + nula krát dva na sedmou což se rovná 21 desítkově

převod celého čísla DES do čísla BIN /pomocí řádové mřížky/ - příklad u IP adresy 138.72...

například číslo 183 desítkově

128 64 32 16 8 4 2 1
 1 0 1 1 0 1 1 1

10110111 dvojkově

Vyberu si nejbližší mocninu dvou na n a jednoduše jestli je to číslo menší jak číslo nad ním tak ho odečtu napíšu jedničku a jdu na další.

kódování čísel DES do n -bitového BINÁRNÍHO kódu / $n = 4, 5, 16, \dots$ co to je váhový kód a jeho význam, hodnoty rozsahu čísel DES v závislosti na $n = xx$ /

BCD kód je to tzv. "váhový" kód a reprezentuje stavy 0-9 jiné hodnoty nerepresentuje. Při převodu např. 2390 desítkově musíme převést každé číslo samostatně tedy 0010 0011 1001 0000 v bcd kodu. 2 desítkově tedy = 8 4 2 1
 0 0 1 0

převod čísla BIN do čísla HEX /vysvětlit vznik Hexadecimálních čísel a jejich význam při zkráceném zápisu operandu nebo adresy, BIN např. jen 10 místné pro převod/

00011110 dvojkově tak to je 1E šestnáctkově převod je jednoduchý HEX využívá {0,1,2,3,4,5,6,7,8,9,A,B,C,D,E,F} a kódování je přes čtyřmístnou mřížku tedy 8 4 2 1 Jestliže máme jen desetimístné číslo přidáme před něj další dvě nuly. HEX zápis čísel se využívá z hlediska zkráceného zápisu jinak velkých čísel.

převod čísla HEX do čísla BIN

2F šestnáctkově vezmu každé číslo a rozeberu ho na čtyři bity
 $2 = 8 4 2 1$

0 0 1 0

F = 8 4 2 1

1 1 1 1

2F HEX = 0010 1111 BIN

kódování čísel DES do kódu BCD /vysvětlit vznik kódu BCD, co to je váhový kód a jeho význam/
BCD kód je to tzv. "váhový" kód a reprezentuje stavy 0-9 jiné hodnoty nereprezentuje. Při převodu např. 2390 desítkově musíme převést každé číslo samostatně tedy 0010 0011 1001 0000 v bcd kodu. 2 desítkově tedy = 8 4 2 1
0 0 1 0

kódování čísel do kódu GRAY /vysvětlit vznik kódu GRAY, co to je neváhový kód, význam u PLC/

kód kde se po sobě jdoucí hodnoty liší v bitovém vyjádření změnou pouze jedné bitové pozice. původně navržen kvůli rušení z elektromagnetických přepínačů. Navržen tak aby eliminoval jednoznačnost.

kódování znaků v ČP (písmena, číslice, řídicí znaky komunikace, ...)

Používá se kódování ASCII což je kódová tabulka, která definuje znaky a převádí na reprezentaci ve dvojkové soustavě.

pravidla kódu ASCII vč. jeho rozsahu, zavedení národního prostředí /srovnání En – CZ/ a spec. znaky semigrafiky

První ASCII tabulka měla rozsah 128 znaků a byla americká a přídavek o dalších 128 znaků přidal české znaky.

- pravidla pro kódy UNICODE, WINxxx, UTF /každý jednou větou, zkouší se v PV ústní, DS ústní/

S každou verzí unicode přibývali nové a nové znaky první verze z roku 1991 měla 7129 znaků. Každá z těchto kodovacích sad je omezena i když už je docela vysoká např UTF32 využívá 4 bajty. Unicode je reprezentace, enkodování a práce s textem Základní kódování Unicode jsou: UTF-8 UTF-16 (UTF-16BE, UTF-16LE) UTF-32 (UTF-32BE, UTF-32LE) WINxxx je také textová reprezentace vyrobena microsoftem

3. Aritmetické a logické operace v číslicovém počítači, logické funkce

- uveďte -množiny čísel DES / BIN „přirozená“, „celá“, „racionální“, „iracionální“, formáty čísel „INTEGER“, „REAL“, „DOUBLE“ a kde se zpracovávají (celočíslná ALU, NEU z koprocessoru) přirozená by se dala reprezentovat unsigned int, pro celá integer a pro racionální a iracionální používáme float a double. Double v C++ využívá dvojnásobného místa 64 bitů oproti floatu, ale má více místa na floating point tedy místa za čárkou. Tedy celočíselná

čísla se zpracovávají aritmeticko logické jednotce a s desetinnou čárkou v floating point unit tedy v matematickém koprocetoru

-přehled aritmetických operací (+ - * /) v EU s celočíselnou ALU – sčítačka, násobička Binárně sčítat znamená pokud je tam jedna jednička je to jedna jestli obě čísla tak o řád nahoru Binárně odčítat znamená upravit menšítelem na šířku menšence udělat doplněk menšítelem což znamená negaci a k doplnku přičíst jedničku součet menšence a druhého doplnku menšítelem a upravíme rozdíl na stejnou šířku Binární násobička 1101

- 1010

0000 1101 0000 1101 10000010 Pokud to není 1*1 tak nula a každý bit násobíme zvlášť Binárně dělit 11011101/1010 = 1011 1111 1010 01 - zbytek -aritmetické sčítání BIN (A + B), vysvětlení přenosu mezi řády, doporučeno A B celá čísla bez znaménka max. 6 bitů poloviční binární sčítačka A B C S 0 0 0 0 0 1 0 1 1 0 0 1 1 1 0 S je suma prvního řádu a C je carry out což je o jeden řád nahoru

-aritmetické odčítání BIN (A - B) za pomoci sčítání s použitím druhého doplnku /pravidla pro jeho vytvoření/, doporučeno A B celá čísla max. 6 bitů a A > B

Binárně odčítat znamená upravit menšítelem na šířku menšence udělat doplněk menšítelem což znamená negaci a k doplnku přičíst jedničku součet menšence a druhého doplnku menšítelem a upravíme rozdíl na stejnou šířku

$$1101111-1001000 = 0100111$$

$$1001000 \text{ znegovat } 0110111 \quad 0110111 + 1 = 0111000$$

$$1101111 + 0111000$$

10100111 a upravíme na šířku menšence tedy ubereme první číslo 0100111

-zapsat doplněk do Bytu (např. -50 DES), znaménkový bit, rozsahy pro Byte (-,+) Znaménková čísla 8bitu + je logická nula a - je logická jednička jako první bit v bytu tedy hodnoty takového čísla jsou +127 až -127 +127 je 01111111 -127 je 10010010

-aritmetické sčítání BCD (A + B), jen slovně jak se dělá korekce výsledku, kdy je BCD+ výhodné

Korekce výsledku se provádí další korekční sčítáčkou jenž po bcd detektoru a sčítáckou opraví výsledek na bcd za použití korekčního čísla je jím buď 0 nebo 6 a má pak i paty bit C

- výroková matematika (technické využití některých log.funkcí / operací), popsat operace „průnik“, „sjednocení“, „shodnost“, „implikace“, „negace“ s využitím Vennových diagramů

průnik logicky AND A B AND 0 0 0 0 1 0 1 0 0 1 1 1 jen pokud jsou obě v jedničce nebo průnik dvou množin je množina jen společných prvků

sřednocení logicky OR A B OR 0 0 0 0 1 1 1 0 1 1 1 1 když alespoň jednou jednička tak výsledek je jedna.Sřednocení dvou množin je množina všech těchto prvků Implikace A B A->B 0 0 1 0 1 1 1 0 0 1 1 1

znamená vztah vyplývání nebo zahrnutí. Skutečnost nebo výpověď A implikuje nějaké B
Neshodnost logicky XOR

A B XOR 0 0 0 0 1 1 1 0 1 1 1 0

Jestli ze se nerovnaji tak jednicka

-logické násobení BIN ($A * B$), pravdivostní tabulka pro $*$, doporučeno A B max. 6 bitů, maskování

A B A*B 0 0 0 0 1 0 1 0 0 1 1 1

1101

- 1010

0000 1101 0000 1101 10000010

- logické sčítání BIN ($A + B$), pravdivostní tabulka pro $+$, doporučeno A B max. 6 bitů

A B A+B 0 0 0 0 1 1 1 0 1 1 1 1 1111 +0100 010011

- logický doplněk BIN, pravdivostní tabulka pro negaci, doporučeno A max. 6 bitů A A' 0 1 1 0

100101 jeho negace 011010

-logická neshodnost BIN ($A \text{ xor } B$), pravdivostní tabulka pro xor, doporučeno A B max. 6 bitů A B
XOR 0 0 0 0 1 1 1 0 1 1 1 0

11001 XOR 00101 = 11100 kazdy bit pokud se neshodují tak jedan

4. Kombinační obvody, jejich realizace z pravdivostní tabulky

Pravdivostní tabulky logických funkcí

- Logický průnik AND

A	B	AND
0	0	0
0	1	0
1	0	0
1	1	1

- Logické sjednocení OR

A	B	OR
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	1

- Logická neshodnost XOR

A	B	XOR
0	0	0
0	1	1
1	0	1
1	1	0

- Logický doplněk Negace

A	A'
0	1
1	0

Typy kombinačních obvodů

Nejdostupnějším kombinačním obvodem je NAND, neboli známé hradlo 74HC00. Existuje dvou vstupové až osmivstupové ale nikoli liché číslo. Jeho pravdivostní tabulka:

5. Sekvenční obvody, jejich realizace, použité klopné obvody

6. Programovatelné logické obvody

7. Mikrořadiče (MCU), jeho struktura, význačné integrované periferie

8. Program, programovací jazyky, příkaz, instrukce, druhy adresování, skoky

9. Mikroprocesor v reálném režimu, adresování LA a FA
